

מ"ת 21938/07/18 - מדינת ישראל נגד סאלם גווילס, חמדי עבדאלקאדר, חסאם עבדאלקאדר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 21938-07-18 ישראל נ' גווילס (עציר) ואח'
מ"ת 50289-07-18 מדינת ישראל נ' עבדאלקאדר (עציר)
תיק חיצוני: 2719/2018

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המבקשת מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
עו"ד נתנאל דגן
נגד המשיבים
1. סאלם גווילס (עציר)
2. חמדי עבדאלקאדר (עציר)
3. חסאם עבדאלקאדר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

החלטה (משיב 3)

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב 3 (להלן גם- "**המשיב**") עד לתום ההליכים.

2. נגד המשיב ושניים אחרים הוגש כתב אישום המחזיק שני אישומים. האישום הראשון איננו מתייחס למשיב, ואילו באישום השני מיוחסת למשיב עבירה של ניסיון לסחר בנשק. על פי הנטען באישום השני, במהלך חודש ינואר 2018 הציע משיב 1 לסוכן משטרתי לרכוש נשק מסוג 16M. הסוכן הביע התעניינות ברכישת הנשק ובהמשך לכך הפנה אותו המשיב 1 למשיב 2. בשיחה טלפונית שהתקיימה בין הסוכן למשיב 2 סוכם כי השניים יפגשו למחרת היום. בהתאם לסיכום האמור הגיע הסוכן למחרת היום לא-רם, שם הוא פגש במשיב 2 אשר הציג לו את הנשק. הסוכן אמר למשיב 2 כי הוא ימסור לו בהמשך היום אם יש לו לקוח שמעוניין בנשק, ואכן בהמשך אותו יום התקשר הסוכן למשיב 2 והשניים קבעו להיפגש למחרת היום לשם הוצאת העסקה לפועל. למחרת היום, בעקבות שיחות טלפון שהתקיימו בין הסוכן למשיב 2, הגיע הסוכן לקלנדיה, שם פגש במשיב שהגיע למקום המפגש יחד עם אדם אחר. במהלך המפגש נכנס המשיב לרכבו של הסוכן והראה לסוכן את הנשק שברשותו. לבקשת הסוכן המשיב אף בדק את הנשק על ידי ביצוע ירי של מספר כדורים. לאחר הירי הסביר המשיב לסוכן כי יש תקלה בנשק. המשיב ניסה לתקן את הנשק ברכבו של הסוכן, ולאחר שהדבר לא עלה בידו מסר המשיב לסוכן כי יחליף את הקנה של הנשק וכי למחרת הנשק יהיה מוכן. בסופו של דבר, לא בוצעה העסקה.

3. ב"כ המשיב איננו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עם זאת טען ב"כ המשיב כי חלקו של המשיב בעבירה נמוך ביחס לחלקם של המעורבים האחרים. ב"כ המשיב ביקש להורות על שחרורו עמוד 1

של המשיב לחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא בבית הוריה של אשת אחיו הבכור.

4. במסגרת הליכים קודמים שהתקיימו בתיק, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. התסקיר הוגש והמלצת שירות המבחן היא להורות על שחרורו של המשיב למעצר בית וכן להטיל עליו צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

בתסקיר מציין שירות המבחן כי למשיב אין עבר פלילי.

שירות המבחן התרשם כי המשיב סובל בבית המעצר בשל מחלת האסטמה אשר מקשה עליו לשהות בקרב עצורים שמעשנים.

שירות המבחן מציין כי מדובר במשיב צעיר, חסר בשלות, אשר שמר לאורך השנים על תפקוד תקין לרבות שמירה על רצף תעסוקתי. מעצרו של המשיב מהווה גורם מרתיע עבורו. על כן התרשם שירות המבחן כי רמת הסיכון הגלומה במשיב נמוכה עד בינונית. שירות המבחן התרשם לחיוב מחלופת המעצר המוצעת ומהמפקחות המוצעות. החלופה המוצעת מצויה בכפר "דבוריה", אשר נמצא במרחק רב יחסית ממקום ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי המפקחות המוצעות מהוות דמויות אסרטיביות אשר יצליחו להציב גבולות ברורים למשיב, ונראה כן הן מבינות את חשיבות הפיקוח עליו ואת ההשלכות הצפויות במקרה של הפרת תנאי השחרור. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי המשיב מגלה מוטיבציה להשתלבות בהליך טיפולי ועל כן הומלץ על הטלת צו פיקוח.

5. עבירות נשק מקימות הן עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, והן לנוכח העובדה שהעוסק בעבירות נשק מלמד על עצמו כי הוא אדיש לסכנות הטמונות בנשק ובשימוש שעלול להיעשות בו, ומכאן שבאדם כזה גלומה מסוכנות רבה המקימה עילת מעצר.

הכלל שנקבע בפסיקה הוא שפרט למקרים חריגים ומיוחדים, אין מקום להסתפק בחלופת מעצר לגבי נאשמים בעבירות נשק (ראו בש"פ 5679/18 **מדינת ישראל נ' עגא'ג'** [פורסם בנבו] (29.7.18); מ"ת (מחוזי-ים) 40994-03-18 **מדינת ישראל נ' אעראמין** [פורסם בנבו] (8.7.18)). וכן נפסק שגיל צעיר ועבר פלילי נקי לא מהווים לכשעצמם נסיבות חריגות המצדיקות שחרור לחלופה בעבירות נשק (עניין **עג'אג' הנ"ל**). עם זאת, אין לומר שבשום מקרה לא ניתן לשחרר לחלופה אדם שיש כנגדו ראיות לכאורה המלמדות על כך שביצע עבירת נשק. גם בבקשות למעצרו של מי שעברו לכאורה עבירות נשק, מצווה בית המשפט לבדוק את האפשרות של שחרור לחלופה תוך מתן משקל הולם למסוכנות הרבה הגלומה בעבירות נשק, אשר כאמור, בד"כ שוללת את האפשרות לשחרור לחלופה (ראו, למשל, בש"פ 5810/18 **גראב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.8.18), שם הורה בית המשפט העליון על עריכת תסקיר בעניינו של עורר שנחשד בעבירת נשק).

6. במקרה שלפניי, מדובר במשיב אשר מיוחסת לו עבירה אחת של ניסיון לסחר בנשק. אינני מקבל את הטענה לפיה חלקו של המשיב בעבירה נושא האישום השני, נמוך מחלקם של האחרים. אכן המשיב לא

היה מעורב בכל השתלשלות העניינים המתוארת באישום השני, אך הוא נטל חלק משמעותי בניסיון לקדם את העסקה על ידי כך שהציג את הנשק לסוכן המטרת, הדגים כיצד הוא יורה, ואף ניסה לתקן אותו כאשר התברר שיש בו תקלה. עצם ביצוע הירי כדי להוכיח לסוכן שהנשק תקין מוסיפה חומרה למעשהו של המשיב, אשר מגלה אדישות לסכנה הכרוכה בירי בנשק. ניסיונו של המשיב לתקן את הנשק במכוניתו של הסוכן, ונכונותו להחליף את קנה הנשק מלמדת על קרבתו של המשיב לעולם הנשק, ומוסיפה אף היא נופך של חומרה יתירה למעשהו. במצב דברים זה לא אוכל לקבל את התרשמות שירות המבחן לפיה המסוכנות להישנות עבירות היא נמוכה עד בינונית.

אכן, מדובר במשיב צעיר שאין לו עבר פלילי, אשר סובל במעצר בשל מחלת האסטימה. כמו כן, יש לתת משקל להתרשמותו החיובית של שירות המבחן מאיכותה של החלופה ומאיכותן של המפקחות. ואולם משקלם של שיקולים אלו מתגמד לנוכח המסוכנות הגלומה במשיב.

שקלתי את האפשרות להורות על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני, ברם לטעמי גם אפשרות זו איננה יכולה לאיין באופן סביר את המסוכנות הגלומה במשיב, שכן ניתן לקדם עסקאות נשק גם כאשר המשיב שוהה בביתו.

7. סיכומם של דברים, לא שוכנעתי כי זהו אחד מאותם מקרים חריגים המצדיקים את שחרורו של מי שנאשם בעבירת נשק, ולפיכך אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ח, 16 אוגוסט 2018, בנוכחות הצדדים.

חתימה